

Teză de abilitare

Stela Lie

Conf.univ.

Departamentul Grafică

Rezumat

Teza de abilitare este ea însăși un rezumat iar acesta, în consecință, este rezumatul unui rezumat. Rezumatul a treizeci de ani de **predare**, acțiune care a început de fapt odată cu anii studenției și apoi a mers în paralel cu anii de formare artistică, de activitate artistică.

M-am întrebat întotdeauna, și nu cred că sunt singura, dacă e neaparat nevoie să fi un artist bun, interesant, *să fii artist*, pentru a putea predă.

Și iată cum în primul capitol al tezei mă refer chiar la acești ani de formare profesională, la profesorii și colegii/colegele pe care i-am avut. Răspunsul la întrebarea de mai sus ar fi că da, trebuie să fii tu însuși/însăși artist/artistă. Așa am văzut eu de la bun început pentru că l-am avut profesor pe Octav Grigorescu.

Dar chiar și cei cu care m-am pregătit înainte de a intra în facultate au fost, sunt, buni artiști. De la prima mea profesoară de desen până la Nicolae Aurel Alexi (cu care, incredibil, am fost colegă de Departament mai apoi) sau Wanda Mihuleac, artiști de prim rang în România.

Întâlnirea cu Octav Grigorescu a fost pentru noi toți un noroc, o întâlnire care te marchează pe viață, din acelea care nu se uită și nu trec de tot pentru că există imagini din acei ani care încă vin, îmi apar pe holul școlii, la atelierul de gravură, în Pangratti, peste tot pe unde îl întâlneam pe domnul profesor.

Am amintit în lucrare despre câteva teme de atelier de care îmi aduc aminte, despre celebra sa intenție de a ne da o listă de cărți pe care să le citim...în viață! Cărțile importante, autorii musai de citit, ceva atât de vast și romantic încât sigur că nu a fost dus la îndeplinire. De fiecare dată însă când venea vorba de ilustrație, dacă aveam temă, știa să îți sugereze un scriitor potrivit. Ne ridică nivelul cultural pur și simplu. Considera că e musai pentru un artist, ceea ce doream să devenim cu toții.

Între absolvire și începutul carierei didactice nu au trecut decât cinci ani dar care au adus Revoluția cu schimbările ei majore. Între care și deschiderea școlii către noi cadre didactice. Pe scurt, am ajuns asistentă la Anul 1 General pe care l-am

considerat foarte bun, inspirat din Vorkurs-ul de la Bauhaus și îmi pare rău că a disparut după câțiva ani.

Am insistat în lucrare asupra acestei faste influențe a Școlii Bauhaus asupra modului în care am început să predau studenților. După anii de asistenție pe lângă profesorii Nicolae Aurel Alexi dar mai ales Mihail Mănescu, am preluat prima mea clasă în 2003. Mai târziu în parcursul lucrării am evidențiat cât de bine au evoluat după absolvire câțiva dintre acești studenți (Ioana Ursa, la rândul ei asistentă pentru câțiva ani în departamentul nostru, Ștefan Ungureanu, Amalia Dulhan, Mihaela Paraschivu).

În capitolul 2 am enumerat și temele pe care le-am abordat în atelier și unghiul personal de vedere asupra lor (Model viu, Text și imagine, Ilustrația). Destul de sumar am amintit și alte teme abordate, unele dintre ele recurente (tema de Lettering, de exemplu). Am amintit cum am încercat să ies cu studenții din școală, să adaug valoare timpului pe care l-au petrecut aici.

La început am făcut parteneriate cu câteva muzee și ne-am dus pentru vizite ghidate, apoi am fost și să desenăm. Mai ales în perioada aceasta de pandemie. De exemplu am fost la MNAR în vizită în anul 1 iar în anul 2 studenții au desenat și am realizat o serie de *Fanzine MNAR* pe care le-am donat muzeului pentru a fi expuse într-o vitrină.

Sau am fost cu câteva serii de studenți la Muzeul Național de Istorie Naturală Gr. Antipa unde apoi am și expus lucrările realizate.

În anii 2000 am participat cu studenții mei la o serie de workshopuri de ilustrație la Goethe Institut cu artiști importanți invitați din Germania. Am înțeles atunci că poate și la noi meseria de ilustrator poate deveni pentru absolvenți o șansă de integrare în piața muncii, că editurile se vor trezi și vor face mai multe cărți dedicate copiilor pentru care vor avea nevoie de ilustratori. Astfel că în 2006 am înființat Asociația Clubul Ilustratorilor (www.clubulilustratorilor.ro).

Cum am scris în capitolul dedicat Clubului, (această poveste care continuă și astăzi), consider acest proiect, care mi-a luat mult timp și efort organizatoric, drept proiectul meu de cercetare în domeniul artelor vizuale.

În capitolul dedicat propriei cariere artistice (atât cât mai poate avea un profesor dedicat școlii) am început cu realizările mele în domeniul ilustrației de carte. Apoi am enumerat bursele și rezidențele, expozițiile personale sau participările la expoziții de grup, expozițiile pe care le-am organizat. Am amintit și întâlnirile hotărâtoare pentru cariera mea artistică (așa cum au fost cea cu criticul de artă Carmen Popescu). Am pus în încheiere câteva idei despre temele pe care le abordez în lucrările mele. Care lucrări pledează pentru importanța Desenului. Ceea ce, simplificând, încerc să fac și la școală. Studenții mei nu uită că Desenul este ceea ce ne este specific (așa cum pictura este la departamentul cu același nume).

Mă străduiesc să fiu cât mai informată în domeniul ilustrației de carte. De aceea fiind invitată în 2019 la Hochschule Luzern–Design und Kunst, la departamentul Ilustrație am încercat să acumulez cât mai mult și să împărtășesc studenților mei.

Lucrarea se încheie cu un Curriculum Vitae și este completată pe tot parcursul ei de imagini explicative (multe imagini pentru că meseria noastră este totuși mai ales vizuală, nu teoretică...)